

Mẹ tôi tháng Ba

Tháng Ba, mẹ thấp thỏm từ đồng về thở dài, giấu nỗi buồn vào khoảng lặng. Ai hỏi, ai nói gì mẹ cũng cười. Nhưng tôi thì biết, lòng mẹ đang không vui, khi mà đấu gạo chiều qua mẹ đã vét cạn sạch lu. Em tôi hỏi: “Hết gạo trong lu rồi mẹ ơi, ngày mai chúng ta ăn gì hả mẹ?”. Câu hỏi như xoáy thêm vào nỗi buồn, vào từng nếp nhăn vốn đã chằng chịt trên hai khóe mắt, trên trán, đôi bàn tay gầy guộc. Mẹ nở nụ cười lấp lánh tin yêu: “Ngày mai chúng ta vẫn ăn cơm con nhé!”

Tháng Ba năm nào cũng vậy, là dịp giáp hạt nên mẹ phải lo bầy lo ba, lo cho năm miệng ăn trong nhà. Lo cây lúa, cây rau, lo phiên chợ, lo những đấu gạo cạn dần, khô không khốc trong lu. Mẹ tranh thủ làm chỗ nọ, chỗ kia. Tranh thủ từng thời khắc quý báu, quên nghỉ trưa, quên tối mịt để vun vén, co kéo cho chồng cho con nồng giấc ngủ, ấm tấm thân. Mẹ “chân nam đá chân chiêu” chạy chợ, bán gà, bán rau để đóng gạo. Dù nhà nghèo đến mấy nhưng mẹ cũng không để chồng con túng đói.

Tháng Ba, hội làng vẫn đang còn rộn rịp. Mẹ mê hội lắm! Mẹ thích được là “liền chị”, xúng xính áo tứ thân, e ấp nón quai thao, khăn mỏ quạ để gặp gỡ và trao nhau những câu hát giao duyên. Mẹ giờ đây, mỗi tháng Ba, không áo quần xúng xính, mà áo nâu sồng màu đất, chân trần bám bùn, bộn bề với nhà cửa, vườn tược, ruộng đồng. Mẹ chỉ cần ấm no cho những người yêu thương. Ấy là khi tháng Ba trong mẹ tròn đầy viên mãn.

Những bữa ăn tháng Ba chỉ cơm trắng, đợt rau lang chấm mắm cáy, sung chát khế chua thoai nhưng ai cũng thấy ngon vô cùng. Ngon bởi vì mâm cơm có mẹ, có tiếng cười hạnh phúc gia đình ấm êm. Tháng Ba nhắc nhớ những khó khăn mà mẹ đã thầm lặng hi sinh cho tôi nên người.

Theo Quyên Văn (Chuyên trang **LIVEWORKSHEETS**)

2

Tìm những chi tiết tả tính tình, hoạt động của người mẹ trong bài.

Mẹ “chân nam đá chân chiêu” chạy chợ, bán gà, bán rau để đông gạo. Dù nhà nghèo đến mấy nhưng mẹ cũng không để chồng con túng đói.

Mẹ thích được là “liền chị”, xúng xính áo tứ thân, e ấp nón quai thao, khăn mỏ quạ để gặp gỡ và trao nhau những câu hát giao duyên.

Lo bầy lo ba, lo cho năm miệng ăn trong nhà. Lo cây lúa, cây rau, lo phiên chợ, lo những đấu gạo cạn dần, khô không khóc trong lu. Mẹ tranh thủ làm chỗ nọ, chỗ kia.

Tranh thủ từng thời khắc quý báu, quên nghỉ trưa, quên tối mịt để vun vén, co kéo cho chồng cho con nồng giấc ngủ, ấm tấm thân.

nhẹ nhàng, lạc quan: “Ngày mai chúng ta vẫn ăn cơm con nhé!”

Ai hỏi, ai nói gì mẹ cũng cười. Mẹ nở nụ cười lấp lánh tin yêu. Mẹ thấp thỏm từ đồng về thở dài, giấu nỗi buồn vào khoảng lặng.

cách cư xử	lời nói	sở thích	động tác, thái độ